6 குயில்பாட்டில் பெண்ணியம்

குயில்பாட்டில் பயின்று வந்த பெண்குயிலின் பண்புப் பெண்ணின் இயல்புகளோடு ஒப்புநோக்கும் பண்பு உருவாகவே இறுதியிலும் உள்ள வருவதாக அமைந்துள்ள கதைப் போக்கின் வழியாக "பெண்விடுதலை பாடிய பாரதி" இந்நூலிலும் அச் சிந்தனையை முன்மொழிந்திருப்பாரோ என்ற நோக்கில் ஆய்தலே இத்தலைப்பின் நோக்கம்.

நம் நாடு பெண்களைப் போற்றும் நாடு என்று பாரதி "அற்புதத்தின் தேசமடா. பெண்மைதான் தெய்வீகமாம் காட்சியடா" என்று பாடுகின்றார்.

பெண் நல்லறிவு வாய்க்கப் பெற்றவளாக இருக்க வேண்டும் என்பதன் வெளியீடாகவே பெண்குயிலி பல்வேறு விதமான பொருள்களின் தன்மைகளை ஆழ்ந்து அறிவுபெற்றதன் வெளிப்பாடாக "குயிலின் பாட்டு" பகுதியில் அருள், இன்பம் நாதம், தாளம், பண், புகழ், உறுதி, கூடல், குழல் என்ற உலகியலறிவு பெற்ற பெண்ணாகப் படைக்கின்றார். மேலும் நல்ல இசைத்திறன் வாய்க்கப் பெற்றவளாகவும் சூழ்நிலைக் கேற்றபடியான சிந்தனைகளைத் தேடி அதற்குரிய முறையில் சிக்கல்களை அணுகும் அறிவு பெற்றவளாகவும் அவள் இருந்தாள். இதனை நாம் உணரும் படியாக அமைந்த நிகழ்வும் உண்டு.

"மாடன் என்பவன் உறவின் காரணமாக இவளிடம் காதல் கொண்டு நீ இல்லையென்றால் இறந்தே

போவேன் என்று பேசிய போதும் அவனிடத்தில் காதல் ஏற்படவில்லை என்றாலும் ஏதோ ஒரு பெண்ணிற்குரிய இரக்க குணத்தாலும், அதே சமயம் அவன் மனம் மகிழ்வித்தல் என்ற நிலையிலும் மட்டும் அவனை ஏற்றுக் கொண்டதாக ஒரு பொய்யுரைக்கின்றாள். இதனை இரண்டு இடங்களிலும் வலியுறுத்திப் பேசுகின்றார். இதனை "முன்பிறப்பு" பகுதியில்

"நீயவனை மாலையிட வாக்களித்தாய்
மையலினால் இல்லை" அவன்
சாலவருத்தம் சகிக்காமல் சொல்லிவிட்டாய்"

என்று கூறுகின்றார்.

மேலும் குரங்கனுக்கு நிச்சயம் செய்தார் என்ற சூழலில் மாடனிடம்,

"காதலினால் இல்லை கருணையினால் இஃதுரைத் தாய்"

என்றும் கூறுகின்ற நிலைகள், அவளது இரக்க உணர்வினையும் சமயோசித அறிவினையும் வெளிப் படுத்துவதாக உள்ளது.

ஆனால் பெண் எத்தகைய அறிவுடையவளாகவும் அன்புடையவளாகவும் இரக்கமுடையவளாகவும் இருந்து தன் கடமையைச் செய்தாலும் இந்தச் சமுதாயமும் ஆடவர்களும் பெண்களுக்குத் துன்பத்தையே பரிசாகத் தருகின்றனர் என்பதன் வெளியீடாகவே இவள் மாடனிடம் காட்டிய இரக்கத்தை அவனும் திரும்ப செலுத்தாமலும் காளையிடம் காட்டிய காதலையும் திரும்ப நினையாமல் இவள் விரும்பிய இளவரசனைக் கொன்று இவளுக்கும் பல துன்பம் இழைக்கின்றனர் என்ற நிலையானது அப்போதும் துன்பத்தினை மட்டுமே இச் சமுதாயத்தில் பரிசாகப் பெறும் நிலையே உள்ளது என்பதன் வெளிப்பாடாகவே இந்நிகழ்வு உள்ளது.

பெண் என்றும் பாராமல் கொடுமைகள் நடந்த காலம் என்பதனை மனத்தில் கொண்டு - பெண்மைக்கு இரக்கம் காட்டுங்கள் என்பதனை முதலிலும் இறுதியிலும் சுட்டிக் காட்டுகின்றார்.

முதலில் "என் பிழை பொறுத்து அருள வேண்டும் என்று குயிலின் குரல் ஒலிக்கின்ற நிலையும் இறுதியில் பேய்களாக நின்று மாடனும் குரங்கனும் துன்புறுத்தியது கண்டும் "பெண்ணென்றால் பேயும் இரங்கும் ஆனால் இங்கு பேயுருவிலும் எனக்குத் துன்பம் தருகின்றனர்" என்று பாடுதவன் மூலம் பெண்ணடிமை நிலையும் ஆண்கள் தாமே முன்வந்து அதைத் தீர்க்க முயல வேண்டும் என்ற அவாவின் வெளிப்பாடாகவே இச்செய்தி அமைகின்றது.

பெண்ணியம் - பெண் விடுதலை என்பதான நோக்கில் அணுகும் போது பெண் அடிமை நிலையிலேயே உள்ளதனை அன்பின் அடிமையாக அமைந்துள்ளதாக எடுத்துரைக்கின்றார்.

மேலும் "பத்தினியாய் வாழ்வது அல்லாமல் விலைமகளாக மாட்டோம்" என்று கூறுவதாக அமைந்த கூற்று நாங்கள் ஆண்களுக்கும் இந்த சமுதாயத்திற்கும் அடிமைகளாக வாழமாட்டோம். சுய உரிமைகளோடு வாழ்வோமே அல்லால் மற்றதை விரும்பவில்லை என்ற உரிமைக் குரலின் வெளிப்பாடாகவே உள்ளது.

குயிலின் காதல் கதையான மூன்றாம் பகுதியில்

"உண்மை கூறுகின்றேன் கேளுங்கள்
பெண்மைக் கிரங்கிப் பிழை பொறுத்தல் கேட்கின்றேன்
அறிவும் வடிவமும் குறுகி, அவனியிலே
சிறியதொரு புள்ளாய்ச் சிறியேன் பிறந்திடினும்---!

[illegible]று பல கூறி உங்கள் மீது அன்பு கொண்ட [illegible] அதனால் இடையூறு வந்தது பின்னர் சந்திப்போம் என்று [illegible] கவிஞரைக் குயில்.

இவ்வாறே முன்பிறவியில் மாடன், குரங்கனைத் தவிர்த்து மற்றொரு அரசகாதல் கொண்டதாகவும், அதனைக் காலம் கை கூடாமல் செய்தும் மீண்டும் அடுத்த பிறவியில் தன் காதலை அடைந்ததாகவும் அங்கும் குரங்கும் எருதும் பேயாக வந்து பல இடையூறுகள் செய்தும் இறுதியில் அவளது காதல் வென்றதாகச் செய்தி அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

இங்கு முன்பிறவியில் தடை செய்யப்பட்டக் காதல் வாழ்க்கை என்பது பெண்கள் பல்வேறுவிதமான தளைகளில் கட்டுண்டு கிடந்த அந்தக் காலச் சூழல் என்பதாகவும் எல்லா நிலையிலும் பெண் விடுதலை விரும்பிய பாரதி சிறிது காலத்திற்குப் பிறகு இத்தகைய நல்ல சூழல் கைகூடும் போது உணர்ந்து தன் தடைகளை உடைத்தெறிந்து தன்னுடைய மனவலிமை உடையவர் களாய் மாந்தர்கள் மாறி விடுவார்கள் என்பதாகவும் எண்ணியே அடுத்த ஜென்மம், பெண்ணாதலும் சிந்தை சிறப்பற்ற சிலரால் குயிலாதலும் பின் நல்லோர்கள் உதவியுடன் பெண்ணாகித் தன் ஆவலை அடைதல் என்பதாகவும் உள்ளது.

அடுத்த ஜென்மத்தில் கிட்டிய காதல் என்பது அடுத்த நூற்றாண்டில் பெண்களுக்குக்கிட்டிய உரிமைகள் என்பதாகவே நாம் எண்ணிப் பார்க்கின்ற போது நல்ல பெண்விடுதலையின் குறியீடாகக் குயில் பாட்டு அமைந்துள்ள நிலையினை அறிய முடிகின்றது.

7. குயில் பாட்டில் காதலின் இயல்புகள்

"குயில் பாட்டு" நூல் வெளிப்படையாக ஓர் அழகிய காதல் கதையினை மையமிட்டே அமைக்கப்பட்டுள்ளது

[illegible]

உயிர் துடிக்கும் பிரிவு

[illegible] கவிஞர்

"மனிதவுரு நீங்கிக் குயிலுருவம் வாராதோ?
இனிதிக் குயிற்பேட்டை என்றும் பிரியாமல்
காதலித்துக் கூடிக் களிப்புடனே வாழோமோ?
நாதக் கனலிலே நம் முயிரைப் போக்கோமோ?"

என்று எண்ணி ஏங்கிக் கவிஞர் அந்த இனிய குயிலோடு சேர்ந்து வாழ்ந்து அந்தக் குரலைக் கேட்டபடியே உயிர் விடுவதற்கு வாய்ப்பு கிடைப்ப தனையும் உயர்வாக எண்ணுகின்றார்.

இது காதலின் மற்றொரு நிலை. காதலுக்காய் உயிர் துறத்தல் எனவே நூலின் பல இட இடங்களில்

"காதல் காதல் காதல்
காதல் போயிற் காதல்போயிற்
சாதல் சாதல் சாதல்"

என்ற வேதம் போன்ற காதல் மொழி ஒலிப்பதனைக் கேட்க முடிகின்றது. காதலில் பிரிவு மிகப் பெரும் வருத்தத்தைத் தரக் கூடியது. தாங்க முடியாத தொரு நிலையாகப் பிரிவு நிலை சங்க இலக்கியங்களில் ஆரம்பித்து அனைத்து இலக்கியங்களிலும் பேசப் படுகின்ற நிலையினையும் அதற்கென திணைகளே அமைக்கப்பட்டுள்ள தன்மைகளையும் நாம் காண முடிகின்றது.

அவ்வாறே குயில்பாட்டும்

"கூடல், கூடல், கூடல்
கூடிப் பின்னே குமரன் போயின்
வாடல் வாடல் வாடல்"

என்றும் குயில் கவிஞரைப் பிரிந்து நான்கு நாட்கள் கழித்து சந்திப்போம் என்று கூறும் போதும் அந்தப் பிரிவினரை ஒரு பெரும் ஏக்கத்தோடு எண்ணியபடி

*"மறவாதீர் மேற்குலத்தீர்
சிந்தைபறி கொண்டு செல்கின்றீர் வாரீரேல்
ஆவிதரியேன்,*

என்று பேசுகின்ற வார்த்தைகளைக் கேட்க முடிகின்றது. பிரிந்தால் உயிரையே விட்டுவிடும் அளவிற்குத் துன்பம் ஏற்படும் என்பது அன்று முதல் இன்று வரை காதலில் எழுதப்படாத விதியாகவே உள்ள நிலையினை நாம் காண முடிகின்றது.

காதல் பித்து

காதல் கொண்டவர்கள் தன்னை மறந்தாள் தன் நாமம் கெட்டாள் என்ற நிலைமையில் தன்னை மறத்தல். சூழல் மறத்தல் மிகுந்த காதல் மயக்கத்தால் ஏற்பட்ட மகிழ்ச்சியில் பலநேரம், தான் என்ன செய்கிறோம் என்பதனையே உணராமல் இருத்தல், அல்லது காதல் மிகுதியினால் கொலை அல்லது தற்கொலை என்ற நிலைகள் இவையாவும் காதலின் முக்கிய இயல்புகளாகவே உள்ள தனை நாம் இன்றும் காண முடிகின்றது, அவ்வாறு இத்தகைய காதல் இயல்புகளுக்கு விதிவிலக்கு இல்லாத நிலையிலேயே "குயில் பாட்டும்" அமைந்துள்ள தனை நாம் காணமுடிகின்றது. குயிலினைக் கண்டு அதன் இசையில் மயங்கிக் காதல் கொண்ட கவிஞர் காதல் மிகுதியினால்

"எண்ணுதலும் செய்யோ
இருபதுபேய் கொண்டவன் போல்
கண்ணும் முகமும் களியேறிக் காமனார்
அம்பு நுனிகள் அகத்தே அமிழ்ந்திருக்கக்
கொம்புக் குயிலுருவம் கோடி பல கோடியாய்
ஒன்றே யதுவாய் உலக மெல்லாம் தோற்றமுற"

என்னும் காதலால் கவிஞர் பட்ட பாடுகளை "தாளம் படுமோ? தறிபடுமோ? யார் பாடுவார்? என்று கேட்கும் அளவிற்கு சொல்லிக் கொண்டே போகின்றார்.

காதல் கொண்ட கவிஞர் மனம் இருபது பேய்கள் ஒன்றானது போன்ற உணர்வுகளைப் பெறுகின்றது. உடன் காமமும் சேர்ந்துவிடக் கண்ணில் கண்ட காட்சிகளி லெல்லாம் "நோக்குவையெல்லாம் அவையே போறல்" நிலையில் அந்தக் காதல் கொண்டவரின் முகம் மட்டும் தெரியும் படியான உணர்வு மயக்க நிலை ஏற்படுகினறது.

மேலும் மனம் அலைபாயும் நிலையும் ஏற்படுகின்ற தானால் அந்தத் தவிப்பின் நிலையில் படும்பாட்டினைத் "தாளம்படுமோ தறிபடுமோ" என்றும் சுட்டுகின்றார். சாதாரணமாகவே அதிகமானத் துன்பங்களைப் பல நிலைகளில் படுபவர்கள் "உரலுக்கு ஒருபக்கம் இடி மத்தளத்திற்கு இரண்டு பக்கம் இடி என்பது போல் துன்பப்படுகின்றேன்" என்று கூறுவார்கள். அவ்வாறே தாளங்களும் அடிபடும் தன்மையன. தறியும் அடித்துப் போடப்படுவது அவ்வாறே காதல் கொண்ட மனமும் பாடாய்படுகின்றது என்ற உணர்வினை வெளிப்படுத்திக் காதல் கொண்டவர்கள் மற்றவர்கள் உதவியுடன் காதலில் வெற்றி அடைவதற்கு பல்வேறு துன்பங்கள் படுவது ஒருபுறம், தானாக தங்களுடைய காதல் உணர்வுகளில் மேலீட்டால்படும் துன்பம் ஒரு புறமும் என்று பல நிலைகளில் உள்ள உணர்வுப் போராட்டத்தின் களமாகக் காதல் மனம் மாறுவதனைச் சுட்டுகின்றது கவிதை

அவ்வாறே தன் சிந்தனை மறத்தல் என்பதன் வெளிப்பாட்டினை கவிஞர் தானே மீண்டும் மீண்டும் சோலையை அடையும் நிகழ்வு வெளிப்படுத்துகின்றது.

வஞ்சகக் காதல்

காதலின் பல நிலைகள் உண்டு. பல வகைகளும் உண்டு என்பதனை உணர்த்துவதாகவும் குயில்பாட்டு அமைந்துள்ளது.

முதல்நாள் கவிஞரிடம் காதல் மொழி பேசி நான்கு நாட்கள் கழித்து சந்திப்போம். இல்லையெனில் உயிரையும் விட்டு விடுவேன் என்று கூறிய குயில், இரண்டாம் நாள் ஒரு குரங்கினைக் கண்டு நீயே என் தலைவன், உன்னை அடைந்ததே என் பாக்கியம், என்று காதல் மொழிவதனைக் காண முடிகின்றது.

மூன்றாம் நாள் ஒரு கிழட்டுக் காளையிடம் அவ்வாறே காதல் மொழிகளைப் பேசுவதனைக் காண முடிகின்றது.

மீண்டும் நான்காம் நாள் வேறு ஒரு காரணம் சொல்லிக் கவிஞரிடமே நிற்கும் குயிலைக் காணும் முன்வரை நேரத்திற்கு நேரம் நிறம் மாறும் வஞ்சகம் கொண்ட காதலும் இங்கு உண்டு என்பதனையே அறிய முடிகின்றது. அத்தகைய வஞ்சகமான காதலை நம்புபவர்களின் சார்பாகவும், கவிதை பாடுபவர்களையும் உணரச் சொல்வது போன்று உலகத்தவர் அனைவருக்கும்,

"வஞ்சனையே! பெண்மையே; மன்மதனாம் பொய்த்தேவே!
நெஞ்சகமே! தொல்விதியின் நீதியே! பாழுலகே!
பெண்ணால் அறிவிழக்கும் பித்தரெல்லாம் கேண்மினோ!
காதலினைப் போற்றும் கவிஞரெல்லாம் கேண்மினோ"

என்று புலம்புகின்றார்.

காதலின் பல இயல்புகளில் புலம்பலும் ஒன்று தானே

கொலைக் களம்

[illegible]ங்களில் பல [illegible] காதல் [illegible] [illegible]ற்ற நிலைகளைக் கேட்கின்றோம். [illegible] [illegible] தோல்விகள் தொடர் கதைகளாகவே [illegible] அல்லது அவையும் தோல்விநிலையைப் பொறுக்க முடியாத பலர் தாமாகத் தற்கொலை செய்து கொள்ளுதல் என்பதும் அல்லது அந்தக் காதலை ஏற்க முடியாதவர்கள் அவர்களைக் கொலை செய்து விடுதல் என்பது நாம் அறிந்த கதைகள். அந்தச் செய்திகளை ஒட்டியே குயில்பாட்டும் அமைந்துள்ளது.

பிரிவினைப் பொறுக்க இயலாமல் பல இடங்களில் தாங்கள் இறந்து விடுவதாகக் காதலர்கள் பேசினாலும் கதையின் போக்கில் கவிஞரிடம் காதல் மொழி பேசி பிரிந்து சென்ற குயிலி முறையே இரண்டு மற்றும் மூன்றாம் நாளில் குரங்கனையும் மாடனையும் காதல் செய்வதனைக் கண்ட கவிஞர் அவைகளைக் கொல்ல வாள் வீசுவதனையும் முன்ஜென்மம் என்ற நிலையில் குயிலியுடன் காதல் கொண்டிருந்த இளவரசனை, மாடனும் குரங்கனும் கொல்லுவதும், அவன் திரும்ப மாடனையும் குரங்கனையும் கொல்வதும் என்பதாகவும் கவிஞரிடம் அடைக்கலமான குயில் இறுதியில், "என்னை மன்னிக்காவிடில் என்னைக் கொன்று விடுங்கள்" என்று கூறுவதாகவும் கதையின் போக்கு அமைந்திருந்தாலும் கொலை அல்லது தற்கொலையில் முடிதலும் காதலின் இயல்புகளில் ஒன்று என்பதனை வெளிப்படுத்துவதாகவே இந்நூல் அமைந்துள்ளது. மேலும் குயில்பாட்டால் பல இடங்களில் "காதல் காதல் காதற் காதற் போயிற் காதற் போயிற் சாதல்" என்றே பாடுவதாக கவிதை அமைந்துள்ளதும் ஆழ்ந்து நோக்க வேண்டிய செய்தியாகும்.

காதலின் உண்மைநிலை

காதல் யாமொன்றும் பாராமல் துன்பம் தருவது. பல சிக்கல்களை ஏற்படுத்துவது என்பதனை "காதல் வழிதான் காடு முரடானது" என்றும் அதில் தன்னை மீட்க வந்தவனை **"சோதித் திருவிழியீர் துன்பக் கடலினிலே நல்லுறுதி கொண்டதோர் நாவாய் போல் வந்திட்டீர்"** என்று பெருமையாகச் சொன்னாலும் உண்மையில் கொடுமையானது காதல் என்பதனை மற்றொரு பகுதியில்

"வெம்மைக் கொடுங் காதல்

மீறவெனைத் தான்புரிந்த விந்தைச் சிறுகுயில்"

என்றும் கூறுகின்றார்.

என்னதான் பலர் வந்து "காதல் கொடியது" என்றாலும் அதனை விரும்பாதவர்கள் யாருமில்லை என்பதுவே உண்மை நிலை. மேலும் காதலில் சந்தேகம் கொள்வது என்பதும் கூடாது. அவ்வாறு சந்தேகம் என்பது ஏற்பட்டால் அது சந்தோஷக் கேடாக அமைந்து விடும். இதனையே "காதலிலே ஐயம் கலந்தாலும் நிற்பதுண்டோ" என்று காதலன் இன்னொரு உண்மை நிலையதனை உணர்த்துகின்றார்.

புகழ் மொழிகள்

"காதலுக்குக் கண் கிடையாது" என்பதற்கேற்ப "காதல் செய்பவர்கள் தங்களின் அழகு, இயல்பு, சமூக அந்தஸ்த்து என்ற எதனையும் கருத்தில் கொள்வதில்லை. அப்படித் தகுதியில்லாதவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தாலும் அவர்களையும் "ஆஹா ஓஹோ"! என்று புகழ்ந்து உரைப்பதனை நாம் கேட்கின்றோம்; பார்க்கின்றோம்.